

Isla Margarita - Vild och Vacker

TEXT OCH FOTO: SEFYRIN.SE

Stämningen på Isla Margarita är laid-back, man tar det lugnt och saker och ting får ta sin egen tid, varför stressa? I övriga karibien råder *mañana*, man gör saker och ting imorgon istället. Men på Margarita är det som med mycket annat på ön dubbelt upp. Här gäller *mañana, mañana* och gärna med ett leende. Ringer du till hotellreceptionen för att kyla krånglar eller att luftkonditioneringen gett upp så hav tålamod. Saker blir fixade, men definitivt inte på direkten och knappast under dagen eller morgondagen.

Vår guide för dagen, Rafael berättar skrattande för oss om när han var utbytesstudent i Danmark. Han kom alltid försent till bussen på morgonen, varför? Jo, på Margarita kommer bussen inte punktligt – en halvtimme hit eller dit brukar vara ”normalt”. Men i Danmark gällde det liksom andra regler...

Resa runt

Fem i nio på morgonen står vi och en grupp andra skandinaver och väntar på att bli upplockade av den minibuss som ska ta oss upp till byarna i bergen för en guidad tur. En halvtimme senare står vi fortfarande där. Vi är på Margarita och det har regnat i bergen och bussen är därför försenad. En kvart senare är vi på väg och man kan bara småle lite för sig själv över hur oviktig tiden är på denna plats på jorden.

Isla Margarita är en liten ö och det är ganska enkelt att utforska ön eller åka över till fastlandet. Det finns åtskilliga lokala arrangörer som ordnar utflykter och priset kan skilja avsevärt. En familj som valde en

arrangör som lockade med låga priser fick en skräckfylld dag ute till havs. Segelbåten som skulle ta dem och några andra turister ut på havet för dykning och snorkling höll knappt ihop, därför kan vara en god idé att ordentligt kolla upp arrangemangen runt en utflykt. Ett alternativ är att hyra en taxi och be chauffören ta dig till sevärdheterna eller till platser för fotosafari. Taxi är billigt eftersom bensinen kostar mindre än femtio öre per liter... Ett problem för många turister är att det är förvånansvärt få som förstår och pratar engelska, i grundskolan gäller bara spanska det är först när man eventuellt fotsätter på universitetet som engelska kan bli ett ämne. På Isla Margarita finns ett universitet där man väljer mellan två utbildningar; fiske eller turism. På fastlandet finns det så klart flera stora universitet där man utbildar sig inom övriga akademiska områden.

Bland byar och vyer

Med säker hand styr vår chaufför oss upp i bergen och till byarna där. Kontrasterna blir alltmer påtagliga. Här sitter vi – en grupp skandinaver i en fin och bekväm luftkonditionerad minibuss där samtliga är upp till tänderna ”beväpnade” med skjutklara kameror och videokameror. Det är nog ingen kamera som underskriver en månadslön för en arbetare på Margarita där medlönen är ungefär 230 USD/månaden. Fast då betalar man ingen skatt, oljeinkomsterna som finns i Venezuela kommer sakta men säkert även folket till godo. Sjukvård och skolgång är kostnadsfri och det finns ett pensionssystem. Just det senare är lite speciellt.

Bakgrunden till att husen på Margarita är målade i klara färger sägs vara att när en fiskare än gång i tiden kom hem efter en tid till havs och kanske efter några klunkar rom så gick han in i fel hus och lade sig i fel säng... Konsekvenserna kan man ju själv spekulera i!

När pensionsåldern infinner sig ska man ska kunna visa intyg på att man har arbetat i cirka trettiofem år och intyget sänds till huvudstaden Caracas för handläggning. Precis som allting annat så tar även denna handläggning tid, ungefär tre år är handläggningstiden innan man äntligen kan få sina pensionspengar! På Isla Margarita lever 40 procent av invånarna på fiske och resten av invånarna får sin inkomst genom turismen. Hantverket som utförs i byarna säljs mestadels till turisterna. Än så länge kan man dock hitta genuint hantverk som inte har blivit alltför turistanpassat. I byn Cercado med cirka åttahundra invånare lever de flesta av inkomster från keramik tillverkning. Färgerna är starka och mustiga och priserna för vackra hantverk mycket låga.

Det är inte bara keramiken som lyser i alla tänkbara färger även husen runt om på Margarita har olika färger. Bakgrunden till detta sägs vara att när en fiskare än gång i tiden kom hem efter en tid till havs och kanske efter några klunkar rom så gick han in i fel hus och lade sig i fel säng... Konsekvenserna kan man ju själv spekulera i! Nu räcker det inte med att måla husen i glada färger, även trädstammarna brukar få lite färg när det är festligheter på gång.

Överallt säljs pärlor, av strand- och gatuförsäljare och i de flesta butiker. Att skilja falska pärlor från äkta är inte så svårt. Halsband med äkta pärlor är tyngre och känns mer solida än oäkta dito. Äkta pärlor alstrar inte värme när man håller i dem, till skillnad från pärlor i plastmaterial som snabbt blir varma om de ligger i solen eller om man håller dem i handen en stund. Runtom i byarna ägnar sig invånare att göra smycken av pärlor. Man säger att pärlor är formade av människor och natur tillsammans. I en mussla lägger man ett sandkorn, detta sandkorn skaver och musslan kapslar då in det okända föremålet. Det blir så småningom en pärla som kan vara svart, vit eller rosa i olika skiftningar. Det finns också färgade pärlor och dessa blir till genom att man lägger lite färg i musslan samtidigt som sandkornet. Ett utsökt handgjort halsband kostar högst 100 000 VEB, drygt trehundra kronor, men det finns fantastiska arbeten för runt hälften av det priset.

Mitt på ön finner vi en guldsmed som bjuder in oss i sin verkstad. Han låser noga dubbla gallerförsedda dörrar och det känns som om man skulle vara inlåst i ett kassavalv! Även om brottsligheten är betydligt lägre på Margarita än i övriga delar av landet kan man inte vara nog försiktig, i synnerhet inte när man arbetar med guld och ädla stenar.

Och precis som för övrigt hantverk är priserna generande låga för arbeten av absolut högsta klass. Räkna med priser under hälften av motsvarande i Sverige och som grädde på moset unika smycken som är gjorda av en stolt och skicklig hantverkare som håller traditionens fana högt!

Hesperia Playa El Agua

Tillbaka till hotellet igen där det känns som att gå in i en annan värld. Beväpnade vakter vid entréerna och alltid ett vakande öga på handleden där All-Inclusive armbandet sitter. AI-hotellen är många på Margarita precis som i övriga Karibien, här trängs dock inte gigantiska hotellkomplex och resorter som på exempelvis Dominikanska republiken där resorterna istället tycks tävla efter mottot stor störst större. Det finns visserligen en handfull lyxigare hotell på ön, men att hitta ett internationellt femstjärnigt i stil med Riu och Iberostar lär bli svårt. Vi bodde på Hesperia Playa El Agua som var av god medelklass.

Bara det inte är akut...

Det var i regel god och variationsrik mat, i barerna var drinklistan omfattande med ganska sötsliskiga drinkar som serverades i plastmuggar.

Torrläggning

Under vår resa som infann sig under påskveckan inträffade en märklig händelse. Veckan innan påsk skulle ön tydligen ”torrläggas”. All alkoholförsäljning och servering av alkohol i restauranger och barer förbjöds efter klockan fem på eftermiddagen, och under skärtorsdagen, långfredagen och under påskdagen ingen alkohol alls. Och på påskdagen alkohol till klockan tre på eftermiddagen. Många var uppretade över arrangörens (i det här fallet Fritidsresor) underlåtenhet att informera om denna nya regel (t o m de som varit på välkomstmöte dagen innan hade inte hört ett knyst om detta). Naturligtvis hade Fritidsresor sett till att ordna dispens för sina egna fester (beachparty på onsdagar), men någon större aktivitet att ordna dispens för All-inclusivegästerna förelåg inte. Den nya regeln innebar t ex att man fick dricka läsk till maten under middagen. I ett AI-koncept ingår det drinkar och öl eller vin till maten, konceptet höll inte men Fritidsresor tyckte inte ens att de kunde göra en symbolisk ersättning för de merkostnader som det innebar för gästerna att själva ordna en liten ”minibar”.

Lita inte på Regler

Om nu Fritidsresor bekände färg genom att inte hjälpa gästerna (detta ledde ju inte till något kassaklirr för dem), så gjorde åtminstone vårt hotell sitt bästa för att kringgå regelverket. Detta innebar att på söndagen fanns det ingen alkohol vare sig i baren eller i restaurangerna. Men på måndagen och framåt var det som vanligt. På torsdagen var det torrläggning till kvällen då det fanns både vin och drinkar att tillgå. Dessutom var det inget problem att dricka medhavd alkohol vid barerna eller att ta med eget vin till restaurangen. Senare fick jag veta att det hade varit väldigt olika på olika hotell. På vissa hotell hade det bara gått att få läsk och vatten under hela perioden. Låter det här krångligt? Är man på Margarita ett tag så vänjer man sig snart vid besynnerliga och plötsliga regler, men ärligt talat det är ju det som är lite av charmen när man är i Karibien!

Sol och bad

Det är för sol och bad som de flesta turister kommer till Margarita. Runt hela ön finns långa, vita och soldränkta sandstränder. Det klara turkosa havet lockar till bad och snorkling. Vågorna kan var höga och man bör akta sig för kraftiga undervattenströmmar. Under våra två veckor på Margarita vajade rödflagg hela tiden, vilket inte hindrade folk från att bada. Strandförsäljare slipper man inte här heller, men de respekterar utan vidare

diskussioner ett ”no” eller en skakning på huvudet, men visst kan man väl kosta på sig ett leende mot dessa vandrande supermarkets, strandförsäljare är ju också människor!

Vissa dagar flyter det in massor med jellyfish – maneter. En del stora som fotbollar! Det verkar inte som om de är direkt farliga, såg barn som plockade och kastade med dem. Men lite otrevliga är de allt där de ligger som stora uppblåsta genomskinliga komockor, man vill definitivt inte trampa på någon i alla fall!

Älskar, älskar inte

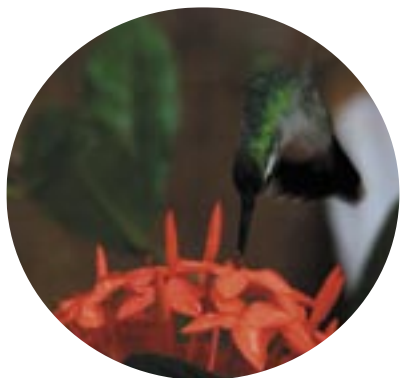
Margarita är det spanska namnet för prästkrage, och många är vi väl som nog har plockat blad efter blad och tänkt älskar, älskar inte...

Jag vet inte om jag ska älska Margarita eller inte. Det sägs att venezuelanerna ska vara världen vänligaste folk och här tvekar jag inte en sekund att hålla med! Trots många och ofta rätt komiska språkförväxlingar under vår resa har jag aldrig mötts av sura miner från ortsbefolkningen. Uppriktigt vänliga ögon och varma leenden varhelst man har styrt sina steg. På hotellet var personalen välmenande och gjorde så gott de kunde. Jag har fått en överdos av sol och bad, god mat och dryck. Jag har shoppat billigt och fått mycket för min reskassa utan att för den skull behöva offra dyrbar semestertid till långdragna prutningar.

Jag har sett ett vackert och vilt landskap med alltifrån ökenliknande områden med spretiga kaktusar till lummiga områden som skänker svalka och skugga.

Varje morgon flög vilda aror över vårt hotell, en fantastisk upplevelse, och lika roligt och spännande var det att se när pelikanerna under sena eftermiddagen dök efter fisk precis utanför stranden och högt där ovanför svävande fregattfåglar som väntade på att ta reda på den fisk som pelikanerna tappade.

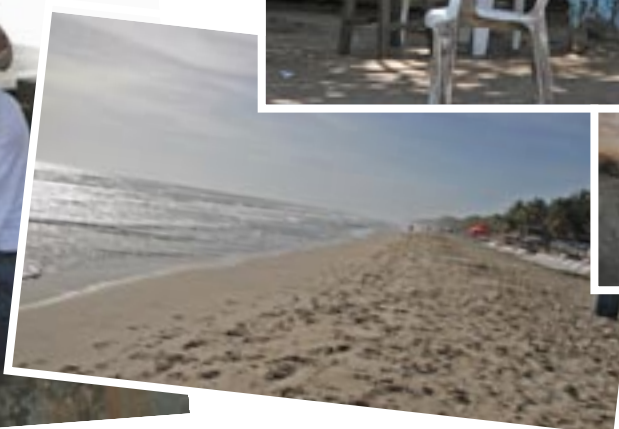
Det var inte ovanligt att få se en och annan lite kolibri som samlade nektar i blommor och runt omkring stolar och bord kilade snabba små ödlor på jakt efter myror och små insekter. Fram till hit är det paradiset!

Men det som är mindre bra är den höga brottsligheten även om Margarita är lugnare än övriga landet. Det kryllar av polis och militär runt hotellområdet. Många är tungt beväpnade och bär skottsäkra västar. En dag möttes vi av poliser med skottsäkra västar inne på själva hotellområdet. Vad de hade där att göra vet jag inte, men hotellpersonalen såg rätt skrädd ut. Det kändes mycket otrevligt.

Glöm det där med att gå ner och ”svärma” på stranden på kvällen och se på månen och havet. Det är becks svart och mycket lite folk ute, och ingen lär höra om du ropar på hjälp.

Även som turist måste du bära passet med dig så du kan identifiera dig (fast det räcker med en kopia av passet). Man känner hela tiden våldets närvaro och man ser att befolkningen inte vill ha att göra med polisen. Gör polisen ett ingripande är det ingen som varken ser eller hör någonting.

Jag uppskattade alla vänliga människor jag mötte och den gästfrihet de visade, men jag är mycket tveksam till om jag vill åka tillbaka till Margarita på grund av hög brottslighet och med en rätt impulsiv regeringschef (vem vet vilka lagar han kan hitta på härnäst med omedelbar verkan?).

Mañana
Mañana